

Súd: Okresný súd Bánovce n/B
Spisová značka: 1T/16/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3213010039
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Valášek
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2015:3213010039.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Valáška a členov senátu Eleonóry Bartíkovej a Viery Mášikovej, na hlavnom pojednávaní dňa 09.09.2015 v trestnej veci proti obžalovanému J., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom P. č. XXX, pre zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. c) Trestného zákona, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný J. C., nar. X.X.XXXX v A., trvale bytom P. č. XXX

sa podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby pre zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) ods. 2 písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 140 písm. c) Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že:

dňa 2.3.2012 v čase cca o 23.45 hod. v obci Malé Hoste smerom na obec Zlatníky na úseku cesty III/06462, ako službu konajúci príslušník Okresného dopravného inšpektorátu OR PZ Bánovce nad Bebravou, po príchode na miesto oznámenej dopravnej nehody nezisteného vodiča s vozidlom Fiat Brava, modrej farby, EČ: BN XXX BL túto riadne dokumentoval ako dopravnú nehodu a keď sa následne dozvedel, že u prítomného účastníka dopravnej nehody D. F. po ošetrení vo N. nemocnici v Trenčíne nebolo zistené žiadne zranenie, a že tento sa tam vyslanej hliadke Pohotovostnej motorizovanej jednotky Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trenčíne opakovane podrobil dychovej skúške do meracieho prístroja Dräger ARYN 0162 č. merania 06440 a č. merania 06441, ktorými mu bola nameraná hodnota 1,03 mg/l alkoholu v dychu, dopravnú nehodu prekvalifikoval na škodovú udalosť, dovtedy zabezpečený spisový materiál, ako aj zápisy o výsledkoch dychových skúšok D. F. v ďalšom konaní nepoužil a ako vodiča uvedeného vozidla uviedol manželku D. F. a to R. F.,

pretože skutok nie je trestným činom.

o d ô v o d n e n i e :

Z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní súd zistil skutkový stav veci tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Okresný súd Bánovce nad Bebravou rozsudkom zo dňa 28.5.2014 č.k. 1T/16/2013-399 uznal obžalovaného J. C. za vinného zo zločinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 140 písm. c) Tr. zákona, za čo bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere troch rokov s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním obžalovaného. Odvolací súd - Krajský súd v Trenčíne na základe odvolania obžalovaného ako aj Okresnej prokuratúry v Partizánskom proti predmetnému rozsudku uznesením zo dňa 24.03.2015 zrušil v napadnutom rozsudku v celom rozsahu a vrátil vec súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie. Senát odvolacieho súdu okresnému súdu uložil aby v prípade, ak nedôjde k zmene dôkaznej situácie upravil žalovaný skutok vzhľadom na nepreukázané skutočnosti týkajúce sa vodiča motorového vozidla, vedomosti obžalovaného o osobe, ktorá mala dopravnú udalosť spôsobiť a ohľadom spôsobenia následku konaním obžalovaného. Následne odvolací súd konštatoval, že bude potrebné pri takto zistenom skutkovom stave obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku oslobodiť.

Vzhľadom na právny názor, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd a ktorým je súd prvého stupňa viazaný, a vzhľadom aj na skutočnosť, že strany trestného konania nenavrhlí vykonanie iných žiadnych dôkazov, súd na hlavnom pojednávaní v zmysle pokynu odvolacieho súdu zistil skutkový stav tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný sa cítil byť nevinný. Pracoval na Okresnom dopravnom inšpektoráte v Bánovciach nad Bebravou ako starší referent na oddelení dopravných nehôd, na tomto pracovisku pracuje od 1.2.2010, predtým pracoval na tej istej pozícii na pracovisku v Trenčíne. 2.3.2012 o 19.00 hod. nastúpil nočnú službu, niekedy pred polnocou mu prostredníctvom stálej služby bola oznámená udalosť v obci Malé Hoste, presunul sa na toto miesto, v čase príchodu sa už na mieste nachádzala posádka RZP, mimo vozovky v poli sa nachádzalo OMV, ktoré je spomínané v obžalobe. Ako prišiel na miesto, vo vozidle RZP sa nachádzal muž, totožnosť tejto osoby mu známa nebola. Prišiel k sanitke, muž sedel vnútri, začal sa rozprávať s lekárom, čo sa stalo, že muž nemá vizuálne zranenia. Na otázku, kde sa nachádzal v čase príchodu sanitky tento muž, mu lekár uviedol, že dotyčná osoba sa nachádza pri vozidle. Vykonal vizuálnu ohliadku vozidla, potom na základe rozhovoru s lekárom ako aj na základe jeho vlastného pozorovania zistil, že tento muž je pod vplyvom alkoholu, snažil sa ho preto podrobiť dychovej skúške, poučil ho o spôsobe vykonania dychovej skúšky, na kladené otázky mu neodpovedal, bol pod silným vplyvom alkoholu, o vykonanie dychovej skúšky sa dotyčný pokúsil viackrát, avšak neúspešne. Lekára sa obžalovaný spýtal, či bude dotyčný prevezený na ošetrovanie do nemocnice. Bolo mu oznámené, že muž bude prevezený do fakultnej nemocnice v Trenčíne, nakoľko sa u neho našla inzulínová pumpa a je pravdepodobne diabetik. Medzitým mužovi viackrát zvonil telefón, ten niekedy aj zdvihol, obžalovaný nevedel s kým muž komunikoval, hovoril nezrozumiteľne. Potom buď muž alebo sestrička zdvihla telefón a tento odovzdali obžalovanému, s tým, že volá manželka dotyčného muža a že chce s obž. hovoriť. Ako prevzal tento telefón, osoba ktorá volala, sa predstavila ako R., na otázku obžalovaného uviedla, že R. F., tá čo robí na vyšetrovačke. Obž. svedkyňu F. poznal, ale nepoznal ju podľa priezviska, nakoľko na tomto oddelení pracoval rok. Ona sa ho spýtala, čo sa D. stalo, či je zranený, obž. jej povedal, čo vedel o jeho zdravotnom stave od lekára. Ona mu uviedla, že toto motorové vozidlo viedla ona, v smere od Zlatník do Malých Hostí, a niekde pred začiatkom obce zišla do poľa, jej manžel bol ako spolujazdec na prednom sedadle. Keď videla, že s týmto vozidlom sa nedá ísť ďalej, ona išla do Zlatník pre svoje vozidlo, manželovi povedala, aby tam počkal s tým, že po ceste domov ona zabezpečí odťah. R. F. mu nadiktovala jej číslo, obž. si toto zapísal na papier, rozhovor potom ukončil z dôvodu, že nemá čas, lebo musel zariadiť potrebné úkony. Po skončení telefonátu, sanitka aj s mužom odišla do FN Trenčín, obž. ešte pred odchodom sanitky požiadal lekára, aby dotyčnému bola odobratá vo FN krv, za účelom zistenia alkoholu v krvi. Obž. následne začal obhliadať vozidlo, počas tohto nad rámec svojich povinností vyhotovil 3-4 fotografické pohľady na vozidlo v mieste udalosti. Od začiatku realizoval predmetnú udalosť ako škodovú udalosť, nie ako dopravnú nehodu, nakoľko neboli splnené podmienky dopravnej nehody, nebolo preukázané zranenie, škoda alebo poškodenie vozovky. Taktiež toto miesto nad rámec svojich povinností zameral, na ceste nad miestom udalosti bolo v tom čase niekoľko ľudí, obž. sa prítomných preto spýtal, či niekto z nich videl danú udalosť, nikto z nich sa však k tomu nevyjadril. Po týchto úkonoch obž. zavolať svedkyňu F. ohľadom stavu jej muža a že auto je mimo cesty, či zabezpečí ona odtiahnutie vozidla. Ona obž. uviedla, že po ceste, keď prechádzala cez Ruskovce, mala v úmysle zastaviť sa u B., ktorý má odťahovú službu, avšak u neho sa nesvietilo a ona na neho tel. kontakt nemala, preto

obž. poprosila, či by to nemohol zabezpečiť. Obž. odťahovú službu zabezpečil, táto s nejakým časovým odstupom prišla, keď obž. videl, že s vyprostením auta nie sú problémy B. povedal, nech dané auto nechá naložené na odťahovke, že mu neskôr dá vedieť, ako treba s autom naložiť. Potom sa obž. presunul naspäť na stálu službu do Bánoviec, medzitým mu R. F. niekoľko krát volala, obž. jej vravel, že nemá čas, alebo niečo v tom zmysle. Po príchode na stálu službu obž. kolegovi L. uviedol, aký bol stav vecí, že to rieši ako škodovú udalosť s tým, že F. je v nemocnici na vyšetrení a F. z miesta odišla, je doma a že ona mu uviedla, že motorové vozidlo riadila. Potom operačný z Trenčína volal na stálu službu L. a zisťoval skutočnosti, čo sa stalo, L. ho odovzdal obž. na telefón. Operačný mu počas tohto telefonátu uviedol, že za F. poslali hliadku aby ho podrobila dychovej skúške. Obž. operačnému počas tohto telefonátu popísal skutkový stav. Operačný mu oznámil aj výsledok dychovej skúšky, že táto bola pozitívna a povedal mu aj aké hodnoty namerali. Na stálej službe sa obž. zdržal pol až trištvrté hodiny, v tom čase požiadal L., aby mu prostredníctvom hliadky zabezpečil doklady R. F., nakoľko jej adresu nevedel. Potom sa obž. presunul z OO PZ na dopravné oddelenie, medzičasom mu kolegovia doniesli doklady svedkyne F., potom vie, že kolegovia išli po F. prevziať ho na hranicu okresu, nakoľko z nemocnice ho prepustili, keď sa nezistili žiadne zranenia. Medzičasom prišla F. za obž. na oddelenie, obž. ju podrobil dychovej skúške, po tomto spísal záznam o preverení škodovej udalosti, pritom sa aj rozprávali, ako prebiehala tá škodová udalosť. Po nejakom čase mu hliadka doviezla F., obž. ho išiel prevziať na dvor, išiel s ním hore, nedalo sa však s ním komunikovať, nakoľko bol pod vplyvom alkoholu. R. F. mu podpísala záznam o škodovej udalosti, ako aj negatívny výsledok jej dychovej skúšky, vzhľadom na to, že zistil, že od škodovej udalosti do času jej dychovej skúšky, je dlhší časový odstup, asi 2,5 hodiny, obž. preto pozmenil čas o vykonaní dychovej skúšky aby s týmto nemal nejaké problémy. Taktiež, keď hliadka obž. odovzdávala F., odovzdali mu aj výsledky jeho dychovej skúšky. Ako toto spravil, mal vytlačené 2-3 výtlačky s výsledkami dychových skúšok a ten, kt. priložil sa zamenil s tým, ktorý obž. sv. F. vykonal na dopr. oddelení. Obž. uviedol, že postupoval v zmysle interných predpisov a v zmysle zákonov o cestnej premávke, vedome nechcel zakryť žiadny trestný čin alebo spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť inému nejaký prospech. Všetky skutočnosti na mieste naznačovali, že ide o škodovú udalosť a nemal ničím preukázané, že by vozidlo riadil niekto iný, ako F.. Mal to preukázané na základe jej telefonátu a skutočností, ktoré mu ona uviedla. Obž. uviedol na otázku, aký je bežný postup v prípade nehody, že ak sa nedá s dotyčnou osobou komunikovať, pokúsi sa ho podrobiť dychovej skúške. Ak nemá preukázané, kto vozidlo riadil, postupoval by ako keby bol vodič neznámy a v priebehu šetrenia by mali vyjsť najavo skutočnosti, na základe kt. sa buď preukáže alebo nepreukáže kto šoféroval, v tomto prípade tak nepostupoval preto, lebo podľa neho neboli naplnené znaky dopravnej nehody, ale iba znaky škodovej udalosti. Rozdiely medzi škodovou udalosťou a dopravnou nehodou sú: závažný spôsob konania, nevznikne hmotná škoda na majetku vyššia ako 3990 €, nedošlo k zraneniu alebo usmrteniu osôb. Po rozhovore so F. bol obž. presvedčený, že sa jedná iba o škodovú udalosť. Nakoľko na to aby to bola dopravná nehoda, by musela byť vyššia škoda, alebo prítomnosť alkoholu u vodiča alebo účastník by si nemal byť vedomý zavinenia. Na otázku či obžalovanému stačilo na to, aby za vodiča vozidla nepovažoval osobu, ktorá bola na mieste a pod vplyvom alkoholu telefonát jeho manželky uviedol, že na základe skutočností z miesta škodovej udalosti ničím nemal preukázané, že by to mohlo byť inak. Na otázku či obž. na mieste udalosti zisťoval totožnosť prípadných svedkov, kt. by mohli pomôcť pri objasňovaní tejto udalosti uviedol, že na jeho otázku na prítomných, či to niekto videl, žiaden z nich nereagoval, otočili sa a odchádzali preč. Na otázku, kedy bola u obž. na oddelení p. F., resp. kedy došlo k dychovej skúške a spísaniu záznamu o škodovej udalosti uviedol obž., že medzi 02.15-02.30 hod. Na otázku, prečo je v zázname o dychovej skúške uvedený čas 23,56 hod. a miesto vykonania Malé Hoste uviedol, že k údaju času sa už vyjadril, údaj o mieste je administratívny. Na otázku, v akom čase ho kontaktovala p. F. uviedol, že prvý kontakt bol v čase, kedy tam bola sanitka. Na otázku, kedy sa dostavil na miesto nehody uviedol, že pred polnocou. Na otázku, kto vysielal hliadku do bydliska F. uviedol, že stála služba. Hliadka išla za F. za účelom, že obž. nepoznal jej adresu, aby hliadka zabezpečila jej doklady, aby obž. mohol pripraviť záznam. Na otázku, načo boli potrebné jej doklady, keď mala svedkyňa F. prísť za obž. na oddelenie uviedol, lebo sa čakalo na F.. Na otázku, na čo čakali na F. uviedol, že on F. nepotreboval. Na otázku, ktorá hliadka priniesla doklady a ktorá hliadka F. uviedol, že tá istá. R. F. už bola v tom čase u neho.

Svedok L. L. na hlavnom pojednávaní uviedol, že bol večer, malo byť okolo pol jedenástej, išiel spať lebo ráno išiel do roboty, bol už v posteli, ale ešte nespál. Manželka sa pozerala von z okna, nakoľko počula ako vonku hučí auto, to auto bolo v tom čase na poli, ten človek odtiaľ chcel vyjsť, dlhšie sa tam trápil, po nejakom čase zostalo ticho. Snažil sa o to dlhšiu dobu, aj štvrt' hodiny, potom zostalo ticho. Manželka mu

povedala, že sa tam má ísť pozrieť, či sa niečo niekomu nestalo, aj auto zostalo ticho a svetlá prestali svietiť. Svedok sa obliekol, zobral lampáš a išiel k autu. V aute sedel muž, sedel za volantom a bol navalený na sedadle spolujazdca. Bolo stiahnuté okno na strane jazdca, svedok do jazdca drgal, či mu niečo je, on najprv nereagoval až keď ním silnejšie zatriasol, tak precitol a povedal mu, že má ísť do piče. Jazdec možno bol aj v šoku, alkohol svedok u jazdca necítil. Svedok si potom pomyslel, že asi mu nič nie je, on však zostal naďalej rozvalený na sedadle, potom začali prichádzať ďalší ľudia. Svedok s B. B. išli ešte raz za tou osobou, B. mu chytil aj mobil, potom niekto z tých prítomných ľudí zistil, o koho sa jedná. Niekto zavolať záchranku, prišla záchranka, polícia aj hasiči, svedok nevedel v akom poradí prišli. Jazdca pravdepodobne z auta vytiahla posádka sanitky. Jeho sa polícia nič nepýtala ani nezisťovala jeho totožnosť, iba počul ako sa záchranárka pýtala toho muža, že čo tu robí. Celé to trvalo dlho. Možno aj do druhej v noci.

Svedkyňa V. L. na hlavnom pojednávaní uviedla, že to bolo niekedy v marci, išli spať. Začula, že sa niekde túruje motor auta, povedala manželovi, že zase je niekto asi vyvalený pri kanály, lebo tam už bolo viacero dopravných nehôd. Manžel vstal, išiel sa pozrieť z okna, videl, že auto je až na poli, asi bolo zapadnuté, najskôr si mysleli, že odtiaľ vyjde sám, že tam ich je možno viac, že mu pomôžu ho vytlačiť. Avšak auto sa snažilo vyjsť odtiaľ dlhší čas, možno aj pol hodinu. Potom sa rozhodli, že sa tam idú pozrieť. Auto prestalo túrovať, neboli odtiaľ ani žiadne hlasy, tak sa rozhodli, že manžel sa tam pôjde pozrieť. Vtedy išiel na cestu aj druhý sused B., ten zobral aj lampáš a išli pri to auto obaja. Zišli k autu, svedkyňa pri tomto nebola ale oni jej povedali, že tam je jeden človek, hlavu že mal na volante, oni ho zdvihli aby zistili, či dýcha. Povedali, že bol v poriadku ale báli sa ho tam nechať. Suseda F. zavolala záchranku. Ľudia zo záchranky zišli dole k autu, prvá išla nejaká pani, tá keď zišla dole, otvorila dvere auta, pozrela sa na tvár muža a povedala, že je to D. F.. Až po čase niekto povedal, že sa jedná o sanitkára z BnB. Oni ho odtiaľ vytiahli, dali ho na lehátko, potom sa nejaký čas nič nedialo, potom prišli hasiči, svedkyňa nevedela, či tam prišli policajti, v tom momente si ich nevšimla. Potom išli domov spať, kvôli tomu, že už bolo okolo 12-tej hodiny. Potom v noci bolo ešte rušno, keď niekto asi vyťahoval auto, ale to už z postele nevstávala. Na otázky odpovedala, že počula najskôr nejaký šuchot, asi, keď to vozidlo nevybralo zákrtu a išlo cez kriky na pole potom hučanie motora, potom sa išla pozrieť na balkón. Okrem auta tam iné zvuky nepočula, ani rozprávanie, pri aute nevidela nikoho iného ani nikoho nevidela odchádzať. Keď sa na auto pozerala videla iba auto, ako bolo v blate na ich roli, svietili mu svetlá, osoby vidieť nemohla, lebo je to tak krížom a je to ďalej, môže to byť tak okolo 50 metrov.

Svedkyňa I.. B. F. na hlavnom pojednávaní uviedla, že bolo to niekedy večer, mohlo byť okolo 10,30 hod., 11,00 hod., išla si ľahnúť za synom, lebo plakal, vtedy počula túrovanie auta, pred túrovaním iný zvuk nepočula. Toto trvalo dlhšie, preto sa išla pozrieť z okna, uvidela oproti v poli svetlá auta. Išla sa pozrieť z balkóna, na balkón vyšiel aj manžel, na auto potom svietili ich lampášom. Videla, ako jedna osoba chodí okolo auta. Keď začali svietiť, že vtedy ešte sedel v aute. Do auta nevidela, videla len obrys postavy. Iné osoby nevidela. Išiel z dverí vodiča, obišiel auto, zase sa vrátil na miesto vodiča. On sa vrátil do auta, a jej to pripadalo, že si tam ľahol. Potom sa dlhšie nič nedialo, možno o desať minút. Svedkyňa zavolala na 112. O nejaký čas prišla záchranka, hasiči aj polícia, nevedela v akom poradí, záchranka prišla približne po 15 minútach od kedy počula to auto túrovať. Ešte predtým sa začali schádzať ľudia, kt. v okolí bývali. Svedkyňa to sledovala už iba občasne, pamätá si, že iba niekto spomenul, že ten v tom aute je D. F.. K miestu kde bolo auto sú vzdialený asi 30 metrov. L. mali väčšiu vzdialenosť.

Svedok I.. V. F. na hlavnom pojednávaní uviedol, že to bolo niekedy pred polnocou. Manželka počula túrovanie auta, on potom vybehol na balkón. Bolo to vidno aj voľným okom, potom aj zasvietil, či tam niekoho nepozná. Videl muža, kt. túroval auto, inú osobu nevidel, potom volali 112. Vodič sa prešiel na svojej strane vozidla, znovu si sadol do vozidla. Nevedeli, či tam ešte niekto je okrem neho, videli iba jednu osobu, nevedeli, či tam ešte nemôže byť niekto pod zrazom, on auto osvetľoval, potom sa tam začali na mieste schádzať ľudia a prichádzať záchranka, hasiči, policajti a odťahová služba. Sanitka došla ako prvá, z vozidla vybrali muža a toho zanesli pod pazuchy až k ceste a tam ho dali na nosidlách do sanitky. Niekedy v tom čase došiel aj policajt na dodávkovom aute. Keď prišiel policajt hneď išiel za osádkou sanitky a niečo sa bavili. Vie, že nejaký policajt chodil okolo auta, videl policajné auto, myslí si, že videl ako tam policajti fotografujú. Oni bývajú priamo nad cestou, je to 20-30 metrov.

Svedok U. S. na hlavnom pojednávaní uviedol, že boli vyslaní s kolegom z hliadky operačným strediskom do nemocnice vykonať dychovú skúšku nejakej osoby, že sa tam nachádza nejaký muž, kt. je po nehode. Mali vykonať len dychovú skúšku. Dotyčný bol spočiatku taký nepokojný, s niekým potom telefonoval, nevie, o koho sa jednalo, či manželka alebo družka, dotyčná osoba fúkala dva krát, najprv prvý krát, potom opakovane. Osoba sa nevyhýbala, bol si vedomý, že bol vodič, aj to, že je pod vplyvom alkoholu, že bude za to potrestaný, len rozmýšľal či je lepšie fúkať, alebo nefúkať a ak si dobre spomínam o tomto sa radil aj so ženou po telefóne a potom sa rozhodol fúkať. Presne si nepamätá aká bola hodnota, bola pozitívna a zdá sa mu, že nad jedno promile. Z nemocnice ho mali previesť do Bánoviec na dopravu, operačný to však dohodol tak, že pri motoreste Delta, odovzdali dotyčnú osobu aj s výsledkami dychovej skúšky hliadke z Bánoviec, tým to pre nich skončilo.

Svedok L. F., pri svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že boli vyslaní vykonať do FN do Trenčína dychovú skúšku k účastníkovi dopravnej nehody. Bol tam muž, u ktorého tú skúšku mali vykonať, vyzvali ho na vykonanie dychovej skúšky, on sa najprv zdráhal, potom túto vykonal, bola pozitívna, vyzvali ho, aby vykonal po 30 minútach opakovanú dychovú skúšku, tá bola tiež pozitívna. Vodič ešte pred tým ako sa rozhodol, že bude fúkať, telefonoval s nejakou ženou, ktorú dobre poznal a oslovoval ju menom a tejto hovoril, niečo v tom zmysle, že je to v piči, asi príde o papiere, a toto viac krát opakoval. Vyrozumel o tom operačného dôstojníka a ten im dal pokyn, aby toho pána a výsledky dychovej skúšky zaviezli do Bánoviec na OO PZ, kde ho mali odovzdať pridelenému pracovníkovi oddelenia dopravných nehôd. Po ceste sa to zmenilo, mali zastať pri motoreste Delta a odovzdať ho hliadke z Bánoviec. Tam sa otočili a vrátili sa do Trenčína.

Svedok U. B. pri svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že počas tejto služby napadla nehoda manžela p. R. F., ktorá pracuje na OKP BnB ako civilka. Na mieste nehody nebol, ale v noci okolo druhej hodiny bol stálou službou vyslaný na hranicu okresu Bánovce a Trenčín k prevzatiu vodiča nehody D. F.. On sa tam dostavil a osobu prevzali spolu s výtlačkom z meracieho prístroja Dreger. U. osobu F. spolu s výsledkom meracieho prístroja Dreger odovzdali J. C., ktorý vyšetroval tú nehodu. K odovzdaniu došlo na ul. P. v Q. nad Q.. J. C. ich potom ešte poslal za R. F., aby išiel od nej niečo zobrať, že ona vie, čo mu má poslať. Hneď sa teda presunuli na sídlisko R. na ul. L.. B. boli na L. ul. pred domom, kde bývajú F., tak cez kód, cez vysielaciu zavolať na stálu službu OO PZ Bánovce, aby zatelefonoval R., že sú na mieste pred jej domom. Po krátkom čase došla R. k vchodovým dverám, on vyšiel z vozidla a išiel k nej, ona mu podala doklady a to vodičák a občiansky preukaz, oboje na jej meno a povedala, že to má dať J. C.. Svedok to od nej zobral a zanesol J. C. na jeho pracovisko. Viac už v tejto nehode nekonal, resp. nič viac nevykonával.

Pri odstraňovaní rozporov so svedkovou výpoveďou z prípravného konania si svedok

nepamätal na rozhovor so svedkom F. pri jeho prevoze z motorestu Delta, kde svedok F. povedal, že spravil kokotinu, že s autom behol do kanála za Zlatníkmi. Tiež povedal, že chcel odtiaľ odísť, ale nemohol vyjsť, až na neho zavolali záchranku a políciu. Bol dosť opitý, tak s ním debatu nejako nerozvíjal. Svedok si taktiež nepamätal na neskorší rozhovor z tej istej noci so svedkyňou F., keď od nej mal prevziať doklady, kde ona bola oblečená v pyžame, povedala mu, že už je v posteli a spí. Počas rozhovoru nadávala na muža, že sa pohádali a on potom odišiel. Pamätal si však, že ju určite kontaktoval cez vysielaciu a cez stálu službu.

Svedok A. N. pri svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že si z daného skutku skoro nič nepamätá, vie iba, že prevádzali nejakú osobu, vie, že to bol svedok F.. Na základe návrhu preto bola prečítaná výpoveď svedka z prípravného konania, kde uviedol, že vykonával nočnú hliadkovú službu s kolegom U. B.. Službu vykonávali na služobnom motorovom vozidle v obvode Bánovce - mesto. Spomína si, že počas tejto služby nejaké úkony vykonávali aj pre kolegu J. C., kt. dokumentoval nejakú nehodovú udalosť. Vykonali pre neho prevoz osoby, od hranice okresov pri motoreste Delta, kde im túto osobu muža - jednalo sa o manžela R. F., kt. svedok do tej doby nepoznal, odovzdala hliadka PMJ z Trenčína. Spolu s týmto mužom im bol odovzdaný aj výpis o dychovej skúške. O mužovi vedeli, že ho pred tým zobrala RZP z miesta nehody. K prevzatiu osoby došlo tak, že svedok prevzal osobu, posadil ju do vozidla a sadol si na predné sedadlo. Spomína si, že boli na vozidle Kia Ceed, ktoré je vybavené

klietkou. Muž bol kľudný. Nevie, aký bol výsledok skúšky, ale ak si dobre spomína, tak bola pozitívna. Muža odovzdali nehodovkárovi J. C. spolu s výťahom z meracieho prístroja dreger, ktorý im odovzdali kolegovia z PMJ TN. K odovzdaniu osoby došlo asi na ODI Bánovce. Určite však vie, že potom boli vyslaní do miesta bydliska k R. F., kde od nej prevzali nejaké doklady. Pokiaľ si dobre pamätá, dala im ich len tak voľne. Potom išli ku kolegovi z nehodovky J. C., kt. tie doklady odovzdali, kde mu doklady odovzdali si už nespomína. Svedok uviedol, že v danej veci obžalovaný konal ako v dopravnej nehode, ako to bolo ukončené priamo nevedel povedať. Svedok na pojednávaní dodal, že možno sled udalostí bol trochu iný čo sa týka toho, či skôr boli po F. alebo u F.. To si presne nespomína. Uviedol, že pri prevoze sa so svedkom F. nebavili ani on a ani kolega, nakoľko medzi prednými a zadnými sedadlami je plexisklo a hrala hudba, nebolo by ho počuť.

Svedok D. U. pri svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní k spôsobu manipulácie so zariadeniami určenými na meranie alkoholu uviedol, že na oddelení majú 4 meracie prístroje, tieto sú pridelené nerovnomerne podľa služieb, pričom prístroje, kt. nie sú aktuálne používané, sú umiestnené v priestoroch výjazdovej kancelárie, nakoľko sa musia dobíjať. Je zaužívané, že pokiaľ jeden prístroj, ktorý je bežne využívaný dopravkármi pri ich činnosti, nie je na kalibrácii, tak používajú tento. Nevidí žiaden dôvod, aby tento prístroj mal niekto iný ako nehodovkár. Bežný postup nehodovkára v prípade, že došiel na miesto, kde došlo či už k dopravnej nehode alebo škodovej udalosti, ak je na mieste vo vozidle na sedadle vodiča osoba, ktorá javí známky požitia alkoholu je, že zistí všetkých účastníkov, ktorí sú na mieste, vypýta si ich doklady, zistí prípadných svedkov, preverí, či je niekto zranený ak prišiel na miesto skôr ako RZP, opýta sa na spôsob ako došlo k danej udalosti, potom vykoná dychové skúšky, potom v prípade, ak nedošlo k poškodeniu zdravia, vodič nie je pod vplyvom alkoholu, nedošlo k úniku nebezpečných látok, poškodeniu verejno prospešných zariadení, škoda nepresiahla na vozidlách sumu 3990 € a ak boli viacerí účastníci a títo sa dohodli na zavinení, vec ďalej neobjasňujeme, spíše záznam o škodovej udalosti a vec vybaví buď dohovorom alebo pokutou. Ak niečo z tohto nebolo splnené, rieši vec ako dopravnú nehodu, a teda spracuje plánok, vyhotoví fotodokumentáciu a udalosť následne nahodí do systému NDN. Nemôže postihnúť účastníka za to, ak odišiel preč z udalosti, kt. nie je dopravnou nehodou a nemal povinnosť ju nahlásiť. V zákone nie je spôsob, kvôli ktorému musí toto zistiť. Svedkovi by takéto telefonické vysvetlenie samo o sebe asi nestačilo, ale nevravím, že by to bolo v rozpore so zákonom.

Vzhľadom na rozpory s výpoveďou z prípravného konania bol čítaná výpoveď svedka z prípravného konania, kde uviedol, že v prípade ak podriadený na mieste udalosti vyhotoví dokumentáciu - fotodokumentáciu ako i náčrtok, prípadne osloví tam sa nachádzajúcich ľudí a zistí nejaké skutočnosti, a následne zistí, že v danej veci sa nejedná o nehodu ale o škodovú udalosť, tak by mal zabezpečenú dokumentáciu ako i zistené okolnosti prípadu priložiť k tlačivu o škodovej udalosti. V zmysle nariadenia, v prípade, ak na mieste nemal spoľahlivo zistené, že sa jedná o škodovú udalosť mal by konať o dopravnej nehode a ak by bol v priebehu tohto zistil, že sa jedná o škodovú udalosť, zdokumentovanú vec by odložil.

Na otázku k osobe a k plneniu povinností svedok uviedol, že nemá žiadne výhrady k práci obžalovaného, prácu plní riadne a svedomito.

Svedok L. F. pri svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že boli privolaný k dopravnej nehode, jednalo sa o osobné auto vedľa cesty. Nevie presne hodinu, ale bola tma. Nepamätá si kto prišiel na miesto ako prvý, či tam bola prvá RZP alebo hasiči, na mieste bolo asi 15-20 civilov, v osobnom aute v priekope bol vodič, kt. javil poruchu vedomia alebo skôr spal. Po podrobnejšom vyšetrení zistil, že porucha vedomia môže byť spôsobená aj požitím alkoholu, čo sa týka osoby, toto mal byť pán D. F.. S ním sa pozná iba z videnia. Svedok a dvaja záchranári ho naložili do sanitky, nejavil žiadne známky povrchových zranení a za pomoci bol schopný chôdze. V sanitke uskutočnili ďalšie podrobnejšie vyšetrenie, zistilo sa, že je na inzulínovej pumpe, v tom čase už na mieste bola aj dopravná polícia aj hasiči, bolo umožnené policajtom, aby vykonali dychovú skúšku u pacienta, ale pri opakovaných pokusoch nebol schopný dostatočného fúknutia do prístroja. Osobu, ktorá vykonávala tieto dychové skúšky, si presne nepamätá. Svedok ešte zisťoval hladinu cukru v krvi, či náhodou z dôvodu, že pacient je cukrovkár toto nemohlo spôsobiť poruchu vedomia, nakoľko táto by bola podobná poruche vedomia z dôvodu požitia alkoholu. Hladina cukru bola v norme. Nakoľko pacient síce vykazoval známky

požitia alkoholu, ale prípadne by mohlo ísť aj o nejaké vnútorné zranenie, vnútrolebečné, rozhodlo sa o transporte pacienta do Trenčína. Tam ho odovzdali v nezmenenom stave službu konajúcemu lekárovi. Svedok na mieste nevidel inú osobu, boli tam iba nejakí ľudia z dediny. Svedok F. bol počas vyšetovania v takej opileckej nálade, snažil sa manipulovať s telefónom, telefón mu aj zvonil, s niekým volal, ale nebol schopný riadnej komunikácie. Javil známky ťažkej ebriety, takže mohli byť z tohto titulu ovplyvnené jeho pamäťové schopnosti. Počas prevozu záchranárka L. sedela vzadu s pacientom, ona s ním aj komunikovala. Je tam odsúvacie okienko a dá sa počuť, čo sa vzadu deje.

Svedkyňa Y. L. pri svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že to bolo niekedy v noci, bolo nahlásené, že nejaká pani vidí z okna auto v poli, nepamätá si presne, kde to bolo, asi Malé alebo Veľké Hoste. Prišli na miesto, v poli sa nachádzalo auto, v ňom sedel D. F., asi na mieste vodiča. Bol nahnutý na stranu spolujazdca. Prebrali ho a potom už reagoval. Z auta vyšiel sám a kráčal do sanitky. Javil známky požitia alkoholu. Na mieste bolo aj niekoľko ľudí z dediny. Svedka F. poznali, nakoľko predtým robili v spoločnej firme, otvorili dvere a pomohli mu vyjsť z auta von. Za prítomnosti hasičov ho doprovodili do sanitky, tam ho vyšetril doktor, zhodnotil jeho zdravotný stav a potom ho odviezli do Trenčína na chirurgiu, kde ho odovzdali službu konajúcemu lekárovi. Počas vyšetrenia prišiel policajt a ten mu dal fúkať. Fúkal opakovane, ale nikdy to na displeji hodnoty neukázalo, taktiež telefonoval s manželkou. On zdvihol telefón, podal jej ho a aj s ňou potom komunikovala. Svedkyňa jej povedala, že on je v sanitke, aby sa o neho nebála. Ona potom chcela hovoriť aj s pánom policajtom, nepamätala si, či ten policajt na mieste bol obžalovaný, ale podala telefón tomu policajtovi, čo tam bol. Počas prevozu sa ho pýtala ako sa mu dýcha, on sa jej pýtal, čo sa stalo, tak mu povedala, že mal nehodu - našli ho v aute. Svedkyňa uviedla, že so svedkom F. pracovali na jednom pracovisku, taktiež ich deti navštevujú spoločnú školu, stretávajú sa na rodičovských združeniach.

Svedok P. N. pri svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že mali to hlásené ako dopravnú nehodu, bolo to vo večerných hodinách, po príchode na určené miesto v aute bola jedna osoba, táto sedela na strane vodiča a bola trupom nahnutá na stranu spolujazdca. V aute nikoho nevidel a nikto iný sa nehlásil, že by bol účastníkom nehody. Doktor ho poslal do sanitky pre transportnú dosku, medzitým sa osoba prebrala a išla za pomoci hasičov do sanitky. V sanitke boli vyšetrené jeho základné životné funkcie. Dotyčného poznal, nakoľko boli kolegovia, bol to D. F., ktorý javil známky požitia alkoholu. Pamätá si, že na miesto prišiel policajt, dával mu fúkať, ale tieto dychové skúšky sa nepodarili, zdá sa mu, že to skúšal možno aj tri krát. Nevedeli, že on má pumpu kvôli cukrovke, preto vyšetरोvali, či nejde o diabetickú kómu, to sa ale nepotvrdilo. Následne ho previezli do Trenčína do nemocnice, oni ho tam odovzdali službu konajúcemu lekárovi. Keď prišli do Trenčína, on si asi uvedomil, čo sa stalo, vyjadroval sa o sebe, že je debil.

Svedok L. D. pri svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že slúžil pohotovostnú službu, prevzali zo záchranky muža, malo ísť podľa ambulantných záznamov o vodiča osobného vozidla, kt. mal dopravnú nehodu, kt. podľa príznakov a záznamov javil príznaky požitia alkoholu, na základe zhodnotenia vykonávali aj ďalšie vyšetrenia, išlo asi o CT hlavy a RTG hrudníka, mal byť prijatý na sledovanie, ale toto odmietol. Predtým než odišiel, bolo v zmysle nariadenia primára nahlásené na políciu, že na ošetrovaní je osoba vodiča vozidla. Polícia vykonala aj dychovú skúšku, výsledok si nepamätá, ale bol pozitívny. Pacient podpísal reverz, že nesúhlasí s pozorovaním na oddelení a bol prepustený do ambulantnej starostlivosti. Informácia, že dotyčná osoba bola vodičom motorového vozidla pri dopravnej nehode malo by to byť v správe od posádky a minimálne mu to asi povedali.

Svedkyňa V. C. pri svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že dovezli pacienta, štandardne ho ošetrili, malo ísť o haváriu. Záchranári prišli s tým, že bol zranený ako vodič osobného auta. Štandardný postup je, že pacient ide na RTG hrudníka alebo CT hlavy, pacient išiel na CT vyšetrenie, toto trvalo okolo hodiny, po výsledku jej lekár oznámil, že pacient zostáva ležať v nemocnici, tak mu robila prijímací chorobopis. Pacient si sadol na lôžku a povedal, že odchádza. Svedkyňa zavolała políciu, aby títo mu prišli dať fúkať. Po dychovej skúške prišiel policajt, ukázal jej papierik s výsledkami dychovej skúšky, výsledky zapísala do lekárskej knihy. Pacient podpísal reverz a sám odišiel. Či policajti boli na chodbe a tam ho zobrali, to už nevie.

Svedok D. F. pri svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa dohodol so ženou, že pôjde do Zlatník, bolo už navečer. Dohodol sa, že tam pôjde zakúriť. Ona keď dá deti spať, dovezie mu materiál na druhom aute. Ona prišla asi okolo 8ej, už bola tma, svedok však nezakúril, a našla ho, že má vypité. Na to sa pohádali, a tým autom, na ktorom on prišiel, išli domov a druhé tam nechali naložené. Auto šoférovala žena a po ceste domov pred Malými Hostami v zákrute vybehli do pola. Potom sa pohádali, ona sa rozhodla, že pôjde naspäť do Zlatník po to druhé auto a odtiaľ s ním domov k deťom. On zostal pri tom aute, že neskôr zariadi aby sa auto odviezlo. Nepamätá si, čo potom robil, či vystúpil z auta, či sa snažil štartovať, asi chcel z role odísť, ale vozidlo sa nechcelo pohnúť len sa zahrabávalo. Z miesta sa snažil s vozidlom odísť 10-20 min., potom sa zbadal až keď prišla záchranka, policajti, tí ho vytiahli z auta, dali ho do sanitky a zaviezli do Trenčína. Po ceste ako išli do Trenčína mu niekto povedal, že tam mal dopravnú nehodu. V Trenčíne v nemocnici chodil po vyšetreniach, potom prišli trenčiansky policajti a dali mu fúkať, tí ho potom odviezli na Svinnú, tam presadol do druhého auta a to ho odviezlo sem k policajtom dole na dopravné. Tam ho čakala žena a tá ho zobrala domov. Nepamätá si na pokusy vykonať dychovú skúšku na mieste dopravnej nehody, pamätá si až na dychovú skúšku v Trenčíne. Nevedel vysvetliť, ako je možné, že keď manželka okolo ôsmej mala byť s ním, bol jej mobilný telefón stále lokalizovaný v Bánovciach.

Svedok D. L., pri svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že z operačného strediska bola hlásená dopravná nehoda za obcou Malé Hoste. Na základe toho vyslal príslušného príslušníka dopravného inšpektorátu, tento vec ďalej realizoval podľa toho ako to videl na mieste a s tým to aj ukončil. Svedok robí ako stála služba obvodného oddelenia, nemá v kompetencii siahať do práce dopravného inšpektorátu. Neskôr po tom ako mu to bolo oznámené volala R. F., či je hlásená nejaká nehoda na danom mieste, bral to, že sa ho ako človek z regiónu pýta, či sa tam niekomu niečo nestalo. Je to bežná vec, že volajú kolegovia, či sa niečo nestalo. V tom čase nevedel, že tam bol jej manžel. Povedal jej, že ak chce vedieť podrobnosti, nech sa spojí s kolegom C., ktorý bol na mieste. Kolega C. mu hovoril, že auto sa nachádza mimo vozovky v poli a hovoril mu, že F. ošetruje posádka RZP, resp. že ho prevádzajú do Trenčína. Ukončilo sa to ako škodová udalosť, nakoľko vozidlo mala viesť jeho manželka a toto oznámil operačnému stredisku. Pokyn na to, aby sa v Trenčíne vykonali dychové skúšky F. (tie boli pozitívne, ale presný výsledok si nepamätá) a aby bol zabezpečený prevoz výsledkov do Bánoviec, dal on. Na otázku uviedol, že ako účastník mu najskôr bol hlásený najskôr iba F., potom aj F.. Že účastníkom je aj F. sa dozvedel od C.. Pri odstraňovaní rozporov potvrdil, že mu minimálne raz volala R. F. a bavil sa s ňou o tom, že sa pohádala s mužom a že tento mal potom odísť preč. Taktiež uviedol, že jeho hliadka bola doma u R. F.. Bola tam potom ako dovezla F., či ju tam posielal on alebo nehodovkár nevie. U F. boli asi pre doklady, ak si dobre spomína, o aké doklady sa jednalo nevedel. On jej telefonoval aby vyšla von pred dom, že ju tam čakajú. Nepamätal si ako išli tieto udalosti chronologicky po sebe.

Svedkyňa R. F. pri svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že to bolo asi pred dvoma rokmi niekedy na jar. Vlastnia chalupu v S., ktorú prerábajú. S manželom sa dohadovali kto tam v piatok pôjde zakúriť, dohodli sa, že tam pôjde jedným autom manžel sám, v sobotu za ním prídu druhým autom. Nakoľko materiál však bol v Opli, ktorý používa ona, tak sa dohodli, že po tom, čo ona uspí deti donesie auto do Zlatník, kde on materiál vyloží a ona sa potom vráti naspäť domov. Manžel odišiel po 8ej, ona mu volala okolo 9ej, je tam zlý signál, ale podarilo sa jej dovolať a povedala mu, že ide za ním, bolo okolo deviatej, možno pol desiatej. Prišla do Zlatník, cesta trvá 15-20 minút, bolo po 9.30 hod., určite pred desiatou, muž v tom čase na chalupe nebol, prišiel za chvíľu a ona zistila, že je pod vplyvom alkoholu. Pohádali sa. Nakoľko sa nekúriilo, povedala mu, že ak chce, nech ide s ňou, sadli do Fiata - do druhého auta, ona si sadla za volant, on bol spolujazdec. Chalupu majú hneď na začiatku obce Zlatníky. Na začiatku Malých Hostí alebo ešte pred nimi je zatáčka, tam začalo s autom ťahať napravo. Pamätá si, že pršalo, preto išla asi 30 km/h. Zišla z cesty, pri ceste je mierny svah, po ňom sa zošmykla a auto zostalo dole na poľnej ceste. Tam vystúpili z auta a došlo ku hádke. Potom povedala manželovi, že musí ísť do Q. za deťmi, zobrala si kľúče od druhého auta, od bytu a išla do Zlatník, po hornej ceste išiel autobus, toto bol autobus, ktorý odchádza z Bánoviec o 22.20 hod. a v S. je niekedy pred jedenástou, je to posledný autobus z Bánoviec. Išla po to druhé auto, autom išla domov cestou cez Ruskovce, lebo vedela, že tam býva p. B., ktorý má odťahovku. Potom čo prišla domov, zavolať jej muž, ktorý jej hovoril, že je v nejakej sanitke, nedalo sa mu dobre rozumieť. Poprosila ho, nech jej dá niekoho zo sanitky, on jej dal sestričku, tá jej povedala, že majú jej muža v sanitke a že ho našli v aute. Sestrička jej potom podala policajta, išlo o obžalovaného, poznajú sa iba ako kolegovia. C. jej popísal, kde je a čo sa deje s jej mužom, teda že ho ošetrujú a že ho prevezú do Trenčína. Ona potom povedala obž., že auto v

Hostiach nechala ona a pýtala sa ho, čo bude s autom. On povedal, že o auto sa starať nemusí, že to on zabezpečí. Potom si vypýtal jej číslo s tým, že sa jej ozve, keď všetko zadokumentuje. Potom ako dohovorila s C. vytočila stálu službu, aby zistila, čo sa vlastne stalo. Potom ešte raz vytočila stálu službu s tým, aby jej dali číslo na C., nakoľko ona na neho číslo nemala. Medzitým jej ešte volal z Trenčína muž, resp. možno volala ona. Pamätá si, že ešte volala C. a v tomto rozhovore jej hovoril, že to ešte dokumentuje, že jej zavolá neskôr. Okolo pol druhej, druhej jej volala polícia, že má ísť dolu, že tam čaká hliadka, že si má zobrať doklady od auta. Doklady dala policajtom, potom zanesla dcéru hore. Pamätá si, že volala s mužom, on chcel aby po neho prišla do Trenčína, keď prišla hliadka po doklady, pýtala sa, čo bude s mužom, oni povedali, že ho pôjdu vyzdvihnúť. O 10-15 minút vlastným autom išla na ulicu SNP, kde je dopravný inšpektorát. Tu sa stretla s C., popísala mu ako to všetko prebiehalo, on jej dal fúkať, počas toho keď tam bola, prišiel aj jej muž. Tu vysvetlila čo sa stalo, že auto nechala v Malých Hostiach, on jej dal fúkať, niečo podpísala a išla som preč. On jej dal za to pokutu, celé to mohlo trvať tak hodinu, možno hodinu a pol. Čo sa týka jej telefonického komunikácie počas noci uviedla, že telefón nechala doma, synovi povedala, že keby niečo, má volať na otcov telefón. Pri odstraňovaní rozporov s jej výpoveďou z prípravného konania, kde uviedla, že mala viacero telefonátov, volala aj na stálu službu v Bánovciach a tu jej povedal p. L., že je hlásená dopravná nehoda. Potom telefonovala s C., nevie, či mu volala ona alebo on jej, k čomu sa svedkyňa vyjadřila, že jej najskôr volal muž, že je v sanitke z jeho telefónu, potom sa rozprávala so sestričkou, potom jej dala policajta až potom následne volala na stálu službu kvôli tomu, či to je dopravná nehoda. Volala tam aby zistila, čo sa tam vlastne stalo. Svedkyňa uviedla, že tri pokusy telefonátov v čase od 21.49 hod. až 21.54 hod. z jej čísla na číslo jej manžela neuskutočnila ona, nakoľko v tom čase už telefón nemala.

Súd na hlavnom pojednávaní v súlade s ust. § 263 ods. 1 Tr. poriadku prečítal výpoveď svedka A. D. z prípravného konania, ktorý uviedol, že začiatkom marca 2012 sa vracal v piatok večer z Bratislavy a na začiatku obce Malé Hoste videl vozidlo RZP so zapnutými majákmi. Ako starosta obce sa zaujímal, čo sa stalo, preto odstavil vozidlo. V tom čase prenášali osobu do vozidla RPZ išlo o D. zaťa D. - sanitkára. Toto mu uviedol na mieste prítomný svedok L., ten mu uviedol aj to, že v aute bol len tento D.. Na mieste boli aj iné osoby z obce. Svedok miesto opustil pri príchode policajtov.

Ďalej súd na hlavnom pojednávaní oboznámil listinné dôkazy. Zo znaleckého posudku z odboru zdravotnícka a farmácie, odvetvia Interná medicína, Choroby z povolania, Toxikológia č. 1/2014 vyplýva, že svedok F. požíval alkoholické látky - víno v čase od 20:00 hod. do 21:00 hod. dňa 2.3.2012 a to v celkovom množstve cca 1,8 l pričom následne sa dostal do stavu ťažkej otravy alkoholom, kde v čase od 21:00 hod. do 21:30 hod. bol v tzv. asfyktickom štádiu otravy a v čase od 21:30 hod. do 02:00 hod. bol v tzv. narkotickom štádiu otravy (vyše 3 promile), majúcom za následok poruchu vnímania až stratu vnímania i pamäti svalová nekoordinovanosť, rozmazané a zdvojené videnie.

Z lekárskej správy odd. úrazovej chirurgie- príjmová ambulancia zo dňa 03.03.2012 vyplýva, že v čase približne okolo 1:46 hod. tohto dňa bol svedok D. F. privezený na uvedené oddelenie, pričom z jeho traumatologického vyšetrenia vyplynulo, že tento nemá žiadne vážne zranenia, avšak bol v stave opitosti, bol u neho zaznamenaný opilecký výdych. Strata vedomia u vyšetrovaného bola sporná, na okolnosti si pamätal, v správe bol vedený ako vodič OMV.

Z výpisu telekomunikačnej prevádzky obžalovaného za obdobie od 02.03.2012 18:00 hod. do 3.3.2012 18:01 hod. vyplýva, že tento v čase skutku chronologicky najprv bol volaný číslom +421961201000 (tel.č. PZ) o 23:38 hod. dňa 2.3.2012, pričom sa v tom čase nachádzal v Bánovciach nad Bebravou, následne sa obžalovaný presunul na miesto nahlasovanej dopravnej nehody (signál vykrývača Veľké Hoste), kde uskutočnil hovor v čase o 23:59 hod. s osobou B. Q. (išlo vzhľadom na výpoveď obž. pravdepodobne o zabezpečenie odťahovej služby), následne v čase o XX:XX hod. stále na tomto mieste bol volaný opäť z čísla PZ v trvaní jeden a pol minúty. M. obžalovaný uskutočnil hovor na číslo svedkyne F. v trvaní 45 sekúnd. Neskôr o 00:43 hod. a 00:59 hod. bol kontaktovaný z t.č. svedkyne F. a uskutočnil s ňou dva krátke rozhovory stále lokalizované v dosahu vykrývača Veľké Hoste. Ďalšia telefonická komunikácia z mobilného telefónu obžalovaného sa uskutočnila už z Bánoviec nad Bebravou v čase od 01:28 hod. do 2:04 hod., pričom išlo o telefonát volaný a dva telefonáty prijímané s telefónnym číslom vedeným na osobu B. L..

Z výpisu telekomunikačnej prevádzky z mobilného telefónu svedkyne F. za obdobie od 02.03.2012 18:00 hod. do 3.3.2012 18:00 hod. vyplýva, že táto v čase od 20:34 hod. do 21:14 dňa 2.3.2012 uskutočnila v krátkom časovom odstupe 11 časových hovorov na tel. číslo svedka F., jej manžela. Následne v čase o 21:49 hod. a 21:55 hod. boli z tohto t.č. na t.č. svedka F. poslané dve SMS-správy. Následne došlo k telefonickej komunikácii až o 00:07 hod., keď na mobilné číslo svedkyne F. volal jej manžel. Po tomto telefonáte svedkyňa uskutočnila štyri volania na číslo jej manžela v čase do 0:31:47 a následne volala 2 krát na OO PZ Bánovce. Po týchto telefonátoch opakovane volala s manželom a obžalovaným a raz volala na obvodné odd. PZ Bánovce nad Bebravou. Z tel. č. PZ 961201000 jej bolo volané v čase o 2:07 hod. 3.3.2014.

Z prepisu REDAT vyplýva, že udalosť bola nahlásená o 2.3.2012 o 23:43 hod. ako dopravná nehoda medzi Malými Hostami a Zlatníkmi, jednalo sa o auto, ktoré zišlo do poľa, v aute bola nahlásená jedna osoba mužského pohlavia. Neskôr o 1:13 hod. bol zo strany nemocnice v TN hlásený príjem osoby z dopravnej nehody pod vplyvom alkoholu, sanitkára, vodiča z povolania, pričom bolo uvedené, že pacient si je vedomý svojho konania, keď bolo uvedené, že "no bohužiaľ, on vie aj tak, že skončil, už si je toho vedomý". Z neskoršej komunikácie uskutočnenej medzi operačným strediskom PZ TN a stálou službou Bánovce, kde sa v tom čase (1:14 hod.) nachádzal už aj obžalovaný vyplynulo, že došlo v závere rozhovoru k nasledujúcim vyjadreniam obžalovaného: "Tuto je ten problém, že keď on odmietne všetko (čím ako to z predchádzajúceho rozhovoru vyplýva bola jednoznačne myslená skúška na prítomnosť alkoholu v krvi u svedka F.), rozumieš, ja mu musím zadržať vodičský preukaz" a "keď on mi uvedie, donesie mi papiere a potom nastáva príser, vieš!" Z komunikácie operačného strediska so stálou službou BN v čase 2.32 hod. vyplynulo, že obžalovaný uviedol stálej službe, že danú udalosť bude robiť ako škodovú udalosť, že svedok F. mal byť iba spolujazdec a správa od lekárov v FN TN sa priloží k veci iba z dôvodu aby potvrdzovala, že nedošlo k zraneniu u svedka F., ktoré by bolo spôsobené dopravnou nehodou. Ostatná komunikácia dokresľuje postup PZ.

Zo zápisu o dychovej skúške vyplýva, že v čase o 23:56 hod. dňa 2.3.2012 mala byť vykonaná dychová skúška prístrojom alcotest 7410, ktorý mal v tom čase platnú certifikáciu na svedkyňu F. na mieste Malé Hoste, pričom číslo merania bolo 0347. Z chronologického výpisu meraní tohto prístroja (č.i. 256) vyplýva, že toto meranie č. 347 bolo uskutočnené až po meraní zo dňa 3.3.2012 uskutočneného v čase o 05:25 hod. a pred meraním uskutočneným v čase 18:18 hod dňa 04.03.2012. Zo správy spoločnosti Dräger Slovensko s.r.o. vyplýva, že k zmene dátumu a času nemohlo dôjsť samovoľne, ale muselo k nemu dôjsť manipuláciou s prístrojom.

Z evidenčného listu o dychovej skúške u svedka D. F. vyplýva, že u tohto bola vykonaná dychová skúška v FN TN v čase o 02.02 hod., pričom bola u danej osoby nameraná hodnota 1.33 mg/l alkoholu v krvi, toto je potvrdené aj výpisom z meraní kde vyplýva, že boli uskutočnené dve merania v čase o 1:51 hod. a 2:02 hod. pričom prvé meranie malo hodnotu 1,03 mg/l) použitého prístroja ARYN 0162 a platného potvrdenia o jeho certifikácii.

Z hodnotenia služobnej činnosti obžalovaného vyplýva, že tento bol zaradený na funkciu starší referent, jeho výkon práce bol hodnotený ako príkladný, bol viac krát odmenený. Má dobrú povest' aj v mieste bydliska, vedie usporiadaný rodinný život. Zo správy obce Selec k osobe obžalovaného vyplýva, že tento sa v obci správa slušne, ochotne sa zapája do verejného diania, je poslancom obecného zastupiteľstva. Nebol prejednávaný komisiou. Z výpisu ústrednej evidencie priestupkov ako aj z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že tento sa nedopustil žiadneho trestného činu ani priestupku.

Na základe vykonaných a vyhodnotených dôkazov nemal súd za preukázané, že obžalovaný sa dopustil konania, ktoré by nieslo znaky trestného činu. V danom konaní súd vykonal dokazovanie, ktoré obsahovalo dve skupiny dôkazov a to jednak dôkazy naznačujúce, že ku skutku popísanému v obžalobe malo dôjsť a na druhej strane dôkazy nasvedčujúce nevine obžalovaného. Zo svedeckých výpovedí svedkov L. L., V. L., I. B. F., I. V. F., ktorý na mieste dopravnej nehody videli iba svedka F., obdobne to vyplývalo z výpovedí P. N. a Y. L., ktorí tiež pri príchode RZP videli svedka F. vo vozidle na mieste vodiča. Usvedčujúco pôsobia aj časť výpovede obžalovaného samotného v spojitosti so

zápisom o vykonanej dychovej skúške a chronologickým záznamom meraní, z ktorých vyplýva, že s údajmi o uskutočnenom meraní dychu u osoby svedkyne R. F. bolo manipulované. Tieto skutočnosti však jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností nepreukazujú, že sa obžalovaný dopustil trestnej činnosti tak, ako mu bola kladená za vinu v obžalobe. Napriek skutočnosti, že z výpovedí svedkov, ktorí na mieste škodovej udalosti videli iba svedka F., títo ho nevideli priamo pri vedení motorového vozidla, ale iba následne, ako jedínú osobu na mieste škodovej udalosti. Skutočnosť, že vozidlo skutočne mal viesť D. F. nie je možné vyvodiť ani z jeho vyjadrení pred príslušníkmi PZ po dopravnej nehode, nakoľko dotýčny pri jeho vyjadreniach a vzhľadom na stupeň opilsti zistený u jeho osoby v tom čase mohol byť ovplyvnený poznatkami od členky RPZ Y. Maninovej. V konaní taktiež nebolo preukázané, že obžalovaný subjektívne nadobudol presvedčenie, že vodičom vozidla bol svedok D. F.. Obžalovaný prišiel na miesto škodovej udalosti až po príchode RZP (ako to vyplýva z niektorých svedeckých výpovedí) a nemusel tak vnímať osobu D. F. ako jedínú, ktorá sa škodovej udalosti zúčastnila. Práve naopak z jeho vlastnej výpovede, ako aj zo svedeckej výpovede svedkyne R. F. vyplýva, že táto mu počas ich telefonického rozhovoru uviedla, že viesť predmetné motorové vozidlo mala práve ona. Obžalovaný tak subjektívne nemusel nevyhnutne vedieť alebo môcť vedieť, že vozidlo mal viesť D. F.. Obrana obžalovaného zdôvodňuje, prečo vec riešil ako škodovú udalosť preto nebola vyvrátená. Taktiež v konaní preukázané nedostatky postupu obžalovaného v rámci riešenia prípadu voči R. F. nepreukazujú jeho vedomosť o skutočnosti, že by vozidlo malo byť vedené inou osobou (jej manželom). Tento postup na jednu stranu nebol v súlade so zákonom (nerealizácia neodkladnej dychovej skúšky u jej osoby, upravenie údajov pri dychovej skúške), avšak tieto nezakladajú trestnú zodpovednosť, maximálne priestupkovú, ktorú už vzhľadom na časový odstup nie je možné riešiť. Súd taktiež v konaní nemal za preukázaný vznik následku konania obžalovaného. Trestný čin kladený obžalovanému za vinu predpokladá zadováženie neoprávneného prospechu D. F. spočívajúci vo vyhnutí sa trestnému stíhaniu za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona. Pokiaľ orgány činné v trestnom konaní mali za nepochybne preukázané vedenie motorového vozidla svedkom F. pod vplyvom alkoholu ako aj stupeň jeho ovplyvnenia alkoholom, nič nebránilo súbežne viesť aj konanie voči jeho osobe až do momentu jeho premlčania, ku ktorému došlo až v štádiu po podaní tu prejednávanej obžaloby.

Vzhľadom na takto zistenú dôkaznú situáciu súd je toho názoru, že obžalovanému nemožno klásť za vinu, že vedome v rozpore so skutočným stavom veci riešil dopravnú nehodu D. F. ako škodovú udalosť spôsobenú jeho manželkou R. F., čím teda vzhľadom na jeho ovplyvnenie alkoholom mal zadovážiť D. F. neoprávnený prospech spočívajúci v tom, že sa tento vyhol trestnému stíhaniu pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona. Z vykonaného dokazovania nemožno jednoznačne a nepochybne za vodiča motorového vozidla označiť D. F., taktiež nemožno konštatovať za preukázané vedomosť resp. vnútorný postoj obžalovaného, poňatie osoby D. F. ako osoby, ktorá vozidlo viedla a tak sa dopustila trestného činu.

S poukazom na horeuvedené skutkové zistenia a ich vyhodnotenie súd upravil žalovaný skutok v zmysle pochybností o nepreukázaných skutočnostiach týkajúcich sa vodiča motorového vozidla, vedomosti obžalovaného, že vozidlo mal viesť a dopravnú nehodu spôsobiť D. F. a ohľadne spôsobeného následku. Vzhľadom na takto ustálený skutkový stav súd potom obžalovaného spod obžaloby oslobodil podľa § 285 písm. b) Tr. zákona, pretože skutok tak ako ho mal súd za preukázaný, nie je trestným činom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. (podľa §309 ods. 1 Tr. poriadku).